

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Brevis Institvtio De Salvtari Poenitentia Peccatoris

Viexmont, Claude de

Coloniae Agr., 1725

VD18 1361598X

Cap. III. Exempla eorum, qui grauissimè peccauerunt, & postea per
pœnitentiam saluti facti sunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50113)

EXEMPLA EORVM, QVI GRA-
VISSIME PECCAVERVNT, ET
PER POENITENTIAM SALVI
FACTI SVNT.

CAP. III.

AT obiicies mihi illud Matthæi septimo,
Angusta porta & arcta via est, quæ du-
cit ad vitam, & pauci, qui inueniunt
eam. Et primæ Petri quarto, Si iustus quidem
vix saluabitur, impius & peccator vbi pare-
bunt? R. Verum quidem est, frater charissime,
quòd pauci viam vitæ inueniunt: sed vnde
hoc? certè quia pauci eam quærunt. Omnis
autem, qui quærit, inuenit; omnis, qui petit,
accipit, & omni pulsanti aperitur. Quis ergo
eam non inuenit? quis non accipit? aut cui
non aperitur? certè ei tantùm, qui non quærit,
qui non petit, aut qui pulsare negligit. Quod
autem vix iustus saluabitur, hinc est, quod ex
sua iustitia nemo salute dignus inuenietur; non
enim ex operibus iustitiæ, quæ fecimus nos,
sed secundùm gratuitam suam misericordiam
Deus nos faciet saluos. Diuini est muneris,
non nostri per se operis, quòd saluamur: ni-
hil enim est tantillum boni operis, quod etiam
Deus operatur in nobis, si ad æternam illam
beatitudinem conferatur. Cæli iustorum tan-
tùm sunt per diuinæ iustitiæ rigorem: sed vt
mnes salui fiant, peccatorum etiam facti sunt per
diuinæ gratiæ largitatem. Christus nobis omni-
bus paradisum meruit, & sua morte paternam
hæreditatem nobis restituit. Omnes vocat ad
cæle-

Via vitæ.
Cur pauci
viam vitæ
inueniant.

Vix iustus
saluabitur.

caeleste illud conuiuium, discumbentibus vult Lucæ 14.
impleri suam domum: etiam debiles, cæcos &
claudos compellit ingredi, vt à cælestibus illis
& perennibus gaudiis nemo significetur ex-
cludi. Numerus Sanctorum, semper de nu-
mero auctus est peccatorum.

Sed quoniam plus mouent exempla quàm Ab exem-
plis demon-
stratio.
verba: superest, vt qui verbis meis non accen-
deris, saltem exemplis aliorum exciteris, vt cum
videris multos per spatiosam viam (quæ eos
duceret ad perditionem) aliquando ingressos
esse, & postea arctam viam (quæ ducit ad vi-
tam) inuenisse, eam itidem non desperes in-
uenire: & cum multos iniustos per Dei gra-
tiam iustificatos & saluatos videris, tu itidem
non abiicias spem salutis.

Aaron post conflati vituli pœnitentiam à Aaron.
Exod. 28.
Maria.
Numeri 129.
Deo in summum delectus est Sacerdotem. Ma-
ria soror eius postquam lepra percussa est, quia
in Moysen murmurauit, accepta pœnitentia
sanata est, & pristinam prophetizandi gra-
tiam recepit. David sag-
cinus. David Rex & Propheta erat,
eum secundam cor suum Dominus inuene-
rat, & ex eius semine Christum nascitu-
rum promiserat: at in quàm fœdum cri-
men, & quàm multiplex, vir tantus pro-
lapsus est? Audiuit à Propheta Nathau pro-
lixas Domini minas grauemque vltionem,
& totam illam Dei iram duobus verbis vertit
in misericordiam. Peccaui (inquit) Domino. Nota.
Ac mox non solum à Propheta audire meruit,
Transtulit abs te Dominus peccatum, sed etiam
O 2 quem

Achab.
3. Reg. 21.

quem peccando amiserat, prophetiæ recepit spiritum: posteris suis eius profuerunt merita, & propter David seruum suum Deus multa ab Israël auertit mala. Durus erat Achab, sæpè obiurgantem Dominum contempserat, scelera sceleribus accumulârat, & occiso Naboth, vineam illius occupârat: tandem atrocibus Dei minis perterritus, & scelerum suorum conscius pœnituit, cilicio & ieiunio facinus suum defleuit, sicque Dei erga se misericordiam prouocauit. Et factus est sermo Domini ad Heliam, dicens: Nõne vidisti humiliatum Achab coram me? quia igitur humiliatus est mei causa, non inducam malum in diebus eius. Manasses scelerum impietate omnem memoriam superauit, diuinæ legis obseruantiam & cultum euertit: & tamen post cruenta flagitia in regnum suum est reductus, & inter Dei amicos numeratus.

Manasses.
2. Paral. 33.

Nabuchodonosor
hominum superbissimus
septem annis in
pecoris herbas comedit.
Dan. 4.

Nabuchodonosor hominum superbissimus, nullumque agnoscens Dominum, honorem sibi arrogabat diuinum. Deus autem volens eum saluum fieri, dementatum & septem annis inter feras herbarum radicibus pastum, ad sui eum reduxit cognitionem, eumque peracta pœnitentia in pristinam restituit regni dignitatem: restitutus Deum laudauit: & glorificauit, eius expertus misericordiam.

Filius prodigus.
Luca 15.

Et vt veteris testamenti innumera exempla prætermittamus: Filius prodigus, qui cum meretricibus consumpserat vniuersam suam substantiam, ad patrem suum reuersus per pœnitentiam: non modò paternum osculum, sed etiam

etiam vituli saginati promeruit epulum, re-
 cepitque prioris gloriæ statum. Zachæus Zachæus.
Lucæ 19.
 publicanis & raptoribus publicanus ipse &
 raptor præfuit, & tamen si quid alicui ab-
 stulit, quadruplum reddidit, & ad ipsius
 hospitium Dei filius diuertit. Matthæus ex Matthæus.
 publicano Apostolus & Euangelista est ef-
 factus. Maria Magdalena illicitum in se a- Magdalena
 morem carnis, igne diuini excoxit amoris:
 tantumque gratiæ locum apud Dominum in- Math. 28.
 uenit, vt ipsis quoque apostolis nuntia resurre-
 ctionis extiterit. Columna ecclesiæ, funda- Petrus
 mentum fidei, primus Apostolorum Petrus la-
 psus erat in fide: sed egressus foras, fleuit a-
 marè, & trinæ negationis veniam consecutus,
 Pastor Ecclesiæ est confirmatus: & qui timi-
 dus negauerat Christum, postea factus est Prin-
 ceps Christianorum: fidiórque factus est, Math. 16.
 postquam fidem se perdidisse defleuit, atque
 ideo maiorem gratiam reperit, quàm amisit.
 Sed cur omnipotens Deus eum (quem vni- Cur Deus
permisit
Ancillæ vo-
cem Petrum
timere.
 uersæ Ecclesiæ suæ præficere disposuerat) an-
 cillæ vocem pertimescere, & se ipsum negare
 permittebat? id nimirum magnæ actum est
 pietatis dispensatione, vt is qui futurus erat
 pastor Ecclesiæ in sua culpa disceret, qualiter
 aliorum misereri deberet: priùs eum sibi o-
 stendit, & postea eum cæteris præposuit. Paulus.
 Paulus ex persecutore fidelium, Doctor & Apo-
 stolus factus est gentium. Sed multò maxi- Dysmas la-
tro.
 mam veniæ præstat fiduciam latro ille, qui vel
 suo ipsius iudicio reus erat mortis supplicio:
 cuius culpa certa erat, ideóque damnationem

Lucæ 23.

temporalem & æternam meruerat: qui iam temporali morti erat suspensus, & æternæ morti propinquissimus, & tamen in ipso crucis patibulo Christum agnoscens solùm dixit: Domine, memento mei, cùm veneris in regnum tuum. Et mox audire meruit ore dominico: Hodie mecum eris in Paradiso. Latroni regnum, crucifixo cælum, & damnato Paradisum, eadem die promisit possidendum: vberior fuit gratia Dei promittentis, quàm precatio latronis supplicantis: plus ille promisit, quàm hic petiuit: conuersus pænituit, & à Deo remissionem obtinuit. Ille, qui talis ad crucem venit ex culpa, ecce, qualis à cruce recedit ex gratia? de latibulis suis ascendit in patibulum, & de patibulo in paradisum: de ipsa pœna criminis peruenit ad præmia virtutis.

Infinite exempla diuina misericordie exstant passim in sacra Scriptura.

Electi cur à Domino permittantur peccare.

Sed cur tot exempla, cur tot diuinæ misericordie produco testimonia? nulla est sacrae Scripturae pagina, in qua non reluceat Domini misericordia, cuius etiam plena est tota terra. Qui multos ab iniquitatibus suis sanatos audis, quid aliud quàm supernæ misericordie pignus accipis? Idcirco omnipotens Dominus electos suos in quibusdam lapsibus permisit corruere, vt sicut illi resurrexerunt, ita & qui in similibus corruerunt, sperent pariter resurgere, & quos secuti sunt peccantes, sequantur etiam pœnitentes. Quid in omnibus his debes aspicere, nisi immensam Conditoris nostri misericordiam, qui tibi ad pœnitentiæ & conuersionis exemplum eos obiicit, quos post lapsum per pœnitentiam viuere fecit?

Quòd

Quòd me non audis, & peccatorem saluari posse adhuc non credis, magis audi Deum, quàm me ipsum: magis ei crede quàm mihi: veritas est, falli nequit, & fallere non potest. Nolo (inquit) mortem peccatoris, sed vt magis conuertatur & viuat. Deus non vult mortem peccatoris, qui mori voluit pro eius peccatis: vult, vt mors sua sit fructuosa, & per eam redemptio copiosa. Imò & ipsum nomen IESV, id est, Saluatoris, quid aliud pollicetur peccatori, quàm salutem & misericordiam? venit in mundum peccatores saluos facere & ab ea, qua tenebantur damnatione, liberare. Non est opus sanis Medicus, sed malè habentibus: & ideò non venit vocare iustos, sed peccatores: missus est ad oues, quæ perierant, domus Israël. Non est voluntas Pastoris, vt vna pereat de ouibus sui gregis. Qui habens centum oues, si ex illis perdiderit vnã, dimittit nonaginta nouem in deserto, & vadit ad illam, quæ perierat, donec inueniat eam. Sic non est voluntas Patris nostri & Creatoris, vt vnus pereat de filiis suis & creaturis: quòd si perit, suã, non Dei voluntate perit; Dei etenim misericordia in communi posita est, datúrque omnipetenti, & sese offert omni quærenti; nemo illius est expers, nisi qui eam à Deo postulare neglexerit. Perlege totam Christi vitam, & nullum inuenies, qui clamauerit, Iesu, fili Dauid, miserere mei, quin mox consecutus sit misericordiam. Sanauit ægrotos, pauit famelicos, subleuauit periclitantes, restituit mancos & debiles, mundauit leprosos, illuminauit

Ezech. 18.

Nomen Iesu.

Non est opus sanis Medicus. Matth. 9. Matth. 15.

Lucæ 15.

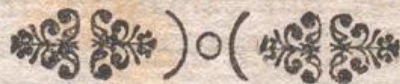
Nemo vnquam expers fuit diuinæ misericordie, qui eam petiit.

Nota.

cacos, mortuos suscitauit, & pœnitentes absoluit.

Exempla
pœnitentiæ.

Itaque, frater charissime, caue post hac mihi dicas: superbus sum, auarus, luxuriosus, & omni peccato obnoxius, ideóque saluari non possum. Nolo mihi hanc tuam ignauiam prætendas, nolo mihi vllas excusationes afferas: habes exempla omnium, potes ad quem volueris confugere portum. Si in fide lapsus es, aspice Petrum: si contra proximum in malitia crudelitatis exarsisti, perpende latronem: si aliena diripuisti, intuere Zachæum: si carnis munditiam perdidisti, considera Magdalenam, & sic de aliis. Qui in eadem sicut & tu peccata corruerunt, sed sicut & tu eorum veniam non desperârunt: vnde cum fiducia adeuntes diuinæ misericordiæ thronum, plus gratiæ & misericordiæ inuenerunt, magisque pium & misericordem senserunt, quàm credebant. Tu itidem eorum exemplo ne desperes, ne animo concidas, sed per pœnitentiam ad Deum te conuertas, si eum peccatorum tuorum veniam orabis, eam sicut & illi exorabis. Eam solum pete, & accipies, quære eam, & inuenies: non nouit Dominus differre, quem contrito corde sibi senserit supplicare.

QVOD